

VARİDAT

1956 yılından sonra gelmiş ve
Varidat-ı Şerife kitabında bulunmayan
diğer varidat.

17.5.1957
Cumartesi
Saat: 18.10
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

YA HAY'YUL KAYYÛM

Ver can kulağın
Gûşune¹ gelen nagamât² bir faslı³ terennüm⁴ eder.
Meskût⁵ sandığın da feryâd eder.
Meskûtdaki feryâdı duymaya çalış.
Meçhûlde⁶ ma'lûmu⁷ bulmaya alış.
Ne hesâbla, ne riyâzetle⁸ ma'lûm bulunmaz.
Şekvâ⁹ ile takvâ¹⁰ bulunmaz.
Ârifin bıraktığı cehl¹¹, âlimin ilmi oldu.
Notayı fırlatan, rotayı kaldıran erbâb-ı makâm oldu.
Tâlib¹² oldu usûle, meşke¹³
Öyle bir makâma¹⁴ geldi ki düştü şekke¹⁵.
Bî-talîb olup düşüb aşka
Ne makamlar kat'eyledi¹⁶, ne besteler terennüm eyledi.
Usûlde kalmayan vusûle¹⁷ erdi.
Küfr¹⁸ idüp imâna irdi.

Ey tâlib-i bî-tâlib
Bugünkü faslı aşkımızla meşk eyledik.
Notasını kalbine hakkeyledik.
Uşşâka selâm eyledik.

¹Kulak, İşitme, dinleme.

²Ahenkler, güzel sesler.

³Bölüm. Mevsim. Türk müziğinde aynı makamdan bestelerin topluca icrası.

⁴Güzel sesle şarkı söyleme.

⁵Sükut edilmiş, söylenmemiş.

⁶Bilinmeyen.

⁷Bilinen.

⁸Nefsin terbiyesi. Perhiz ve kanaat.

⁹Şikayet

¹⁰Allah'tan sakınarak fenalıktan kaçınmak ve iyiliği esirgemekten sakınmak.

¹¹Bilmezlik, cahillik.

¹²Taleb eden, İsteyen. Öğrenci.

¹³Öğrenmek için çalışma, alıştırma

¹⁴Yer, mevki.

¹⁵Şüphe, zan.

¹⁶Geçme, ilerleme. Sona erdirmeye, bitirme.

¹⁷Vasıl olma, ulaşma, varma.

¹⁸Kafirin işlediği suç. Allah'a inanmama.

Cümlenizi, cümlemizi Hak'ka emanet eyledik.
Baki Hu Meded¹⁹ Allah.
Terk-i huşûnet²⁰, terk-i husûmet²¹
Celb-i ünsiyet²², iktisâb²³-ı ma'sûmiyet²⁴

*****

28.7.1957
Pazar
Saat: 13.15
Kabr-i Şerif

Bismillâhirrahmânirrahim.

Şem'i²⁵ kendinden aldık, şem'dân²⁶ olduk.
Mum olduk eridik, meydân olduk.
Âşık olduk Ma'suk'a, Ma'suk²⁷ olduk
Âşık Ma'suk yek olunca biz de yok olduk.
Yok olmadan varlık bulunmaz.

Ne aslımız var ne neslimiz
Varlıkta görünen bir hayâliz
Şûle-i ebed²⁸, bâtında²⁹ feşânız³⁰.
Kabrimize gelen ihvâna³¹ küşâdız³²
Kalplerine dökülen feyze mişrâbız³³.
Sunduk Aziz'e bir câm³⁴,
Kalmasun bu diyarda hâm.
Olsun kalbi Hak'da ârâm³⁵.
Haber alub, uşşâka³⁶ eylesun kelâm³⁷.

---

¹⁹Yardım, imdat

²⁰Sertlik, katılık, kabalık.

²¹Hasımlık, düşmanlık.

²²Alışkanlık Ahbablık veya arkadaşlığa çekme.

²³Kazanma, edinme.

²⁴Safiyet çocukluk hali.

²⁵Mum.

²⁶Şamdan.

²⁷Sevgi, aşkla sevilen.

²⁸Ebedi alev.

²⁹İç, içyüzü. Gizli.

³⁰Saçan, serpen.

³¹Kardeşler. Samimi dostlar. Aynı tarikten olanlar.

³²Açık

³³Maşraba, kab.

³⁴Bardak, kadeh.

³⁵Durma, dinlenme. Yerleşme, karar kılma

³⁶Aşıklar.

³⁷Kelimeler, Hak sözleri.

17.8.1957
Cumartesi
(20 Muharrem
1377)
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.

Kimi zâhirî, kimi bâtinî
Kimi Süfyânî, kimi Hüseyinî,
Giremez bâtına Süfyân,
Kim derse ider bühtân³⁸.
Âşıklar girdi meydâna,
Pervaneler üşdü şamdâna.
Ne şamdan söner ne pervâne biter,
Ezelden böyle gelir böyle gider.
Biz ezelden Hüseyinî'yiz, olmayız gayrı³⁹.
Elhamdülillâh Hak bildirdi şerri, hayrı.
Tarikimiz Hak'kın yolu,
İçimiz aşkla dolu.
Ne eyleyim boş lafi,
Dinlerim içimden gelen lafi.
İçim bana dışım sana
Dinle sözüm gel bana.
Yâr yolu Aşk yolu,
Kerbela'dan hûn⁴⁰ dolu.
Dökmem bu bitmez kanı taşraya,
Bin devleti fedâ ederim bir katreye.
Gel Aziz nûş⁴¹ et katre katre
Şâh-ı Velâyet'e⁴² ol bende.
Bizden olan ihvâna saki⁴³ ol,
Bağ-ı aşkta bâki ol.
Allaha emânet, ihvâna selâmet.
Hu meded Allah. Eyvallah.

³⁸Yalan, iftira.

³⁹Başkast.

⁴⁰Kan.Öldürme.

⁴¹İçme

⁴²Hiz. Ali

⁴³Su dağıtan. Hakikat ilmini sunan.

16.9.1957
Pazartesi
Saat: 18.20
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim

Kaldır perde-i müjgânını⁴⁴ dide⁴⁵ - i ibretle⁴⁶ gör.
Ver kulağın dinle sözüm,
Kıl nazar⁴⁷ kalbine de gör beni.
Sanmasunlar gitdi beni,
Çok zamanlar seninle konuştuk.

*****

21.9.1957
Cumartesi
Saat: 18.00
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Allahım bizimle, biz Allah' dayız
Ger ister isen bahr-i Aşk⁴⁸ da yüzmek,
Gülistân' da gezmek,
Hakla bilmek, hakîkati söylemek
Aç sancâk-ı tevhid⁴⁹.
Lâ ilâhe illallah
Bûy-u Muhammed Resûlullah
Ol bende-i Ali Keremallah
Destûr ya Hazret-i Pîr Sırrullah.
İşte bahr, işte gülistân, işte bilmek.
Tevhidle feth⁵⁰ olunur hep kal'alar⁵¹.
Bûy⁵²-u Muhammed'le mest olur âşıklar,
Can evinden "Yâ Ali" diyen zinde olur.
Dâmen-i Pîr'e⁵³ sarılan irfân⁵⁴ olur.

⁴⁴Kırpık.

⁴⁵Göz.

⁴⁶İbret gözü ile, ders alarak

⁴⁷Bakış, göz atma

⁴⁸Aşk denizi.

⁴⁹Tevhid bayrağı.

⁵⁰Açma, başlama Bir şehrin, ülkenin asker gücü ile alınması.

⁵¹Kale.

⁵²Koku.

⁵³Pîr eteği

⁵⁴Hakikatleri bilme, kültür. Bâtın ilmi, İlâhi sır ve gerçeklere vukuf peyda etme.

21.9.1957
Kabr-i Şerîf

Hu.
Eûzu billahi mineşşeytânirracim.
Bismillâhirrahmânirrahim.

Yâ Rab- Senin için toplandık. Hâlimiz Sana ma'lûm. Niyetimiz hayırlı olsun. Kalbimiz pâk olsun. Her türlü nifâk ve şikakdan⁵⁵ bizleri koru. Şerleri, belâları, musîbetleri⁵⁶ bizlerden uzaklaştır. Rızâ-i İllâhîni⁵⁷ tahsil etmek isteriz. Bunun imkânlarını bizlere lütfet⁵⁸, kerem⁵⁹ et, bahşet⁶⁰, inâyet⁶¹ buyur. Selâmetler, feyzler atâ buyur. Âkıbetlerimizi hayırlı kıl. Şefâat-i Resûlullâh'a, ve himmet-i Pirân'a bizleri mazhar⁶² kıl. Sana sığındık. Senden bekleriz. Kalplerimizi karartma, nûrunla, feyzinle aydınlat; inşirâh⁶³ duyalım. Her nefesimizi Seninle alalım. Şeytanın mekrinden⁶⁴, türlü desiselerinden⁶⁵ bizleri koru, şaşırmasın. Yolda kalmayalım. Sana yaklaşmak, Sana varmak için yolumuzu aç, bize imkân ve tâkat bahşet. Matlûbumuz⁶⁶, maksûdumuz⁶⁷ ancak Sensin. Biz Senin âciz, zaif mahlûklarınız. Her dâim bizlere lâzım olan duaları ettir. Sana lâyük kul olalım, âdem olalım, hayırlı olalım. Sen hayırlı amelleri seversin, bize bunları bildir ve nasib ve müyesser⁶⁸ kıl Hastalarımıza şifâ, dertlilerimize dermân, muzâyakada⁶⁹ olanlara vüs'at⁷⁰, hayırlı helâl rızıklar ihsân⁷¹ buyur. Lûtfet, inâyet buyur, duâlarımızı kabul buyur. Aşkullah, muhabbetullah, muhabbet-i Resûlullah, muhabbet-i Âl-i Beyt ve Ehl-i Beyt kalplerimizde sabit kalsın. Alâik-i dünya⁷², ihtiras, kin, garaz, maraz, def'u ref olsun. Âkıbetlerimiz hayırlı olsun. Aşk-ı niyâz ve duâlarımızın kabûlü için
El Fâtîha.

⁵⁵Anlaşmazlık, bozuşma

⁵⁶Uğranılan belâ, felâket

⁵⁷Allah'ın rızası, memnuniyeti.

⁵⁸Hoşluk, güzellik ve iyilik verme.

⁵⁹Cömertlikle ikram etme.

⁶⁰Bağışlâ, ihsân et

⁶¹Yardım etme, iyilikte bulunma

⁶²İyi bir şeye nâil olma, erişme.

⁶³Açıklık, ferahlık

⁶⁴Hile ile aldatma ve niyetinden vazgeçirme.

⁶⁵Hile. El altından yapılan işler, oyunlar,

⁶⁶Taleb edilen.

⁶⁷Kasdolunan. İstenilen.

⁶⁸Kolay gelen, kolaylıkla olan.

⁶⁹Tazyik altında, maddi sıkıntıda.

⁷⁰Genişlik, bolluk

⁷¹Bağışta bulunma

⁷²Dünya ilişkileri.

2.11.1957
Cumartesi
Saat: 16.35
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.

Ne söyleyim, ne yazayım budur gâyemiz
Aslında geldik hiçten, budur mâyemiz⁷³
Terk eyle sâhibine, bekle söyletsün.
Şuna kızan buna küsen de arama edeb.
İrfân ehli saburda buldu hep.
Terk edenler, terk eyledi dâvâyı.
Bî-dâvâ⁷⁴, bî-taleb⁷⁵ oldular, buldular kemâli⁷⁶.

*****

1.2.1958
Cumartesi
Saat: 16.45
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.
Aşk u niyâz, aşk u niyâz, aşk ve niyâz. .

Ümidin kesme zinhâr⁷⁷.
Hamd eyle leyl ve nehâr⁷⁸
Şitâsız⁷⁹ gelmez bahar
Tefekkür⁸⁰, teakkul⁸¹ eyle izhâr⁸².
Bunları remz⁸³ eyledik.
Kalbine meyl eyledik.
Sen seni bilmezsün
Biz geliriz söylersün.
Allah der gider, Allah der geliriz.
Selâmet dileriz
Allaha emanet. Eyvallah.

⁷³Maya.

⁷⁴Dâvâsız, şikâyetsiz, iddiasız.

⁷⁵İsteksiz.

⁷⁶Olgunluk.

⁷⁷Sakın,asla

⁷⁸Gece ve gündüz.

⁷⁹Kış mevsimi.

⁸⁰Fikir yürütme, düşünme.

⁸¹Akıl kullanma.

⁸²Meydana çıkarma.

⁸³İşaretle anlatma. Gizli ve kapalı bir şekilde söyleme.

15.2.1958
Cumartesi
Kabr-i Şerîf

Bismillahirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Allah'ın azametini, merhametini herkes bilmez. Ârif-i hakîkîler de bile tamamlanmamıştır. Allah'ın ilmi tekâmülü ezelden ebede devam eder. Orası burası yok; devam ediyor. Azimli olun, saburlu olun, vakarlı ve haysiyetli olun. .Nevmîd⁸⁴ olmayın. Tahammül, tevekkülde zafer muhakkaktır. Kalp rakîk⁸⁵ olur, huzur bulur, münşerih⁸⁶ olur. Sükûtta kelâm⁸⁷, kelâmda sükût olmaz. Fark-ı mümeyyiz⁸⁸ husûle gelir. Düşmanlarınıza da salâh, selâmet dileyin. Muslih⁸⁹ olursunuz, selâmet bulursunuz. Hüdâ'ya emanetiz. Hu meded Allah.

*****

8.3.1958
Cumartesi
Saat: 17.15
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.

Kimi bin eser okur, fehmedemez⁹⁰ bir mânâ.
Kimi bir kelime ile ahzeder⁹¹ lâ-yuad⁹² mânâ.
Haktan sânih⁹³ olanla eyle sohbet.
Zirâ bunlar verir zevk-i muhabbet.
İster isen olmak sırta âgâh⁹⁴,
Geçsün senden bu hırs-ı câh⁹⁵.
Taşrada kurma pazarını.
Olsun derûnun⁹⁶ âşinâ⁹⁷-i Hak.
Sonra metâ-ı irfân⁹⁸ kelâm-ı Hak.

⁸⁴Ümitsiz.

⁸⁵İnce

⁸⁶Gönlü açık, sevinçli. Ferahlı.

⁸⁷Kelimeler, Hak sözleri.

⁸⁸Doğruyu yanlıştan ayıran

⁸⁹Salâh bulduran, iyileştiren, düzelten.

⁹⁰Anlamamaz, idrak edemez, (Fehm: Anlayış, idrak.)

⁹¹Alır.

⁹²Adedsiz, sayılamaz, pek çok.

⁹³Zihin ve fikirde hâsıl olup çıkan, fikre doğan.

⁹⁴Bilen.

⁹⁵İtibar , mevki.

⁹⁶İçin. gönlün.

⁹⁷Yabancı olmayan, tanıdık

⁹⁸Bâtın ilmi, ilâhi sır ve gerçekler.

Yâ Hak, yâ Hak, yâ Hak. Yâ Alîm, yâ Kerîm
Hu meded Allah. Hu.

31.5.1958
Cumartesi
Saat: 18.50
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.

Hak'dan geldik Hak'ka gittik
Dü cihândan selâm ettik
Çok zaman Aziz'le kelâm ettik
Elhamdülillâh Hak'kı âşnâ⁹⁹ ettik
Bağ-ı Aşk'tan reyhân¹⁰⁰ ettik.
Fâtiha ettin açtık kapuyu
Âşıklar gelüb alsun nasîbi.
Elhamdülillâh, hâzâ min fazlı Rabbi.

*****

9.6.1958
Pazartesi
Saat: 18.30
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.

Hu.

Terfîb¹⁰¹ ve terkîb¹⁰² bizde mi?
Cezbe-i Rahmân sizde mi?
Dalıp bu sevdânın umkuna¹⁰³
Vâkıf olursun künhüne¹⁰⁴.
Seyredersin eltâfi¹⁰⁵
Görürsün lutf u ihsânı.
Dâvâyı bırak, talebi bırak
Kalbini eyle berrak.

⁹⁹Bilen, tanıyan.

¹⁰⁰Güzel kokulu yaprak. (Fesleğen)

¹⁰¹Dizme, düzenleme.

¹⁰²Birleştirme.

¹⁰³Derinliğine.

¹⁰⁴Bir işin içyüzü, aslı.

¹⁰⁵Letâfât, güzellikler, iyilikler, hoş olan şeyler.

Umkun umku var.
İrfân içre irfân var.
Bu akıl fehmeylemez.
Mütevekkil¹⁰⁶ zâr¹⁰⁷ eylemez.
Gıryesi¹⁰⁸ olur hande¹⁰⁹.
Bir katreye olur bende.
    Gâh susar, gâh söyler.
    Gâh gelir, gâh gider.
    Ne giden var ne gelen,
    Bâkidir hep söyleten.
Bir gönül bul, gönül eyle.
Gam bizim değil, terk eyle.
Yolumuz Hak, mezhebimiz hakikat,
Meşrebimiz aşk, vasl-ı kurbiyet¹¹⁰.
    Sunduk biz câm-ı Aşk-ı uşşâka.
    Aşk olsun erbâb-ı iştiyâka¹¹¹.
    Ganînin sofrasındayız.
    Elhamdülillâh bezm-i Hak'dayız.
    Gâh sizdeyiz, gâh bizdeyiz,
    Ne siz var ne biz, hep O'ndayız.
Lâ-yuad ve Lâyetenâhi¹¹² hamd ü senâlar.
Hazâ min fazlı Rabbi, elhamdülillâh.
Hu meded-Allah.   Hu, Hu, Hu.

*****

21.6.1958
Cumartesi
Saat: 17.10
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Gûyâ tâlib oldular hiçe.
Asla akıl eylemediler bu işe.
Ne taleb, ne tâlib, ne de matlûb.
    Vereni alamı bilmedikçe,
    Kuru dâvâdan vazgeçmedikçe,

¹⁰⁶ Tevekkül sahibi. Allah'dan gelene razı olup O'na güvenen.

¹⁰⁷ Ağlayan, inleyen.

¹⁰⁸ Gözyaşı

¹⁰⁹ Gülüş.

¹¹⁰ Yakınlık, yakın bulunma

¹¹¹ Özleme, fazla arzu etme.

¹¹² Sonsuz.

Tevhîd köprüsünü aşmadıkça,
Gönlünü Hak'ka sarây eylemedikçe,
Bûy-i Muhammed'den eşyâyı koklamadıkça,
Vuslat¹¹³ Sarây'ına giremezsin.
Şuna cühelâ, buna urefâ dimeğe yeltenme.
Ârif olan, câhil demez.
Câhil olan, ârifi bilmez,
Vâsıl olan, firkatı¹¹⁴ bilmez.
Firkat cisimde, vuslat ruhda.
Buna erenler kafesi kırdılar.
Gönül verdiler, gönül aldılar.
Can verdiler Cânân için.
Cânân'da bir cihân oldular.
Bin renkte, bir renk oldular.

*****

28.6.1958
Pazar
Kurban Bayramı
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Âşık Ma'sûk yek olunca,
Sırlanan nûrlanınca,
Ah kapusu açılınca,
Durmak olur mu bir ere.
Evvel giden, sonra giden
Tükenmedi bu gidiş geliş.
İbret nâsa¹¹⁵.
Hikmet hâsa¹¹⁶.
Zâhide gayret düşer,
Âşık rahmet.

¹¹³Kavuşma, ulaşma.

¹¹⁴Dostlardan ayrılış.

¹¹⁵İnsanlar, halk, herkes.

¹¹⁶Seçkin. Genel olmayan.

12.7.1958
Cumartesi
Saat: 16.10
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.

Çeşme-i hakaik¹¹⁷, matbah¹¹⁸-ı irfân.
Nûş¹¹⁹ edüb ekil¹²⁰ idelim hemân.

Her tâlib Matlûb'a eremez.

Maksûd kaafiye değil sâfiyedir¹²¹.

Etme şems'i kamerden tefrik.
Biri gurûb¹²² ider diğeri tulû¹²³
Her ikisi yek nazardır.

İşte bir misâl: Hak; zâhir, bâtın.

Görenler görünmedi.

Sen de kör ol ki göresin.

Gözünü kulağımı kalbine bağla.

Hak'tan çeşmesi de, matbahı da hep burada.

Zikir de burada, fikir de burada.

Âşıklar, ârifler sermiş postu burada.

Zâkir¹²⁴ zikirde, şâkir¹²⁵ şükürde, geldiler tevhîde.

Kayıdda¹²⁶ kuyûdda¹²⁷ kalan zâhid¹²⁸ giremedi buraya.

Ey Allah âşıkları, Allah'ın âşıkları.

Gelin girelim tevhîde.

Miftâh-u kulûb¹²⁹ tevhidde.

Gelin tevhîde. Lâ ilâhe illallah.

¹¹⁷Hakikatler.

¹¹⁸Mutfak.

¹¹⁹İçme

¹²⁰Bir şey yeme, yenilme.

¹²¹Safılık. Hakikat ehline ait yüksek nefis mertebelerinden biri.

¹²²Bir gök cisminin batması.

¹²³Doğuş

¹²⁴Zikreden.

¹²⁵Şükreden.

¹²⁶Yazma Bağlama

¹²⁷Kayıt Bağlama

¹²⁸Zühd sahibi.

¹²⁹Kalpleri, gönüllerin anahtarı

19.7.1958
Cumartesi
Saat: 18.15
Kabr-i Şerîf

Hu.

Bismillâhirrahmânirrahim.

Âşık şoldur
Bu bir yoldur
Yola düşen zâr etmez.
Gönlüne giren âr etmez.
Hak'kın mübtelâsı¹³⁰.
Sohbet budalası.
Zâhide bırak cehd¹³¹ ve gayreti
Kalma şurda burda bırak hayreti
Çoğu temâşâ¹³² eder sûreti¹³³.
Kalma ki sûretde göresin sîreti¹³⁴.
Sîretde de olma ârâm¹³⁵
Çünkü bu da değil merâm
Merâm tevhîd olunca
Gayrı yok olunca
Gani var olur.

Elfâtîha.

*****

26.7.1958
Cumartesi
Saat: 18.15
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.

GAZELİYAT¹³⁶, FÛTÛHÂT-I ÖMERİYE¹³⁷

Dört mevsimi bir eyledik.
Aşkî mezheb eyledik.
Dâvâmızı Hak eyledik.
Söyletdiler söyledik.

¹³⁰Tutulan. Aşırı derecede düşkün olan.

¹³¹Çalışma, gayret

¹³²Bakıp seyretme.

¹³³Dış görünüş. Yüz. Resim

¹³⁴İç yüzü, mânevî yüzü.

¹³⁵Durma, yerleş me, karar kılma.

¹³⁶Gazel tarzında olan şiirler.

¹³⁷Hiz. Ömer Fevzi Mardin'in açtıkları, açıkladıkları.

Dâvâ postda değil, Dost'da.
Dost bî-dâvâ olanda.
Vaz geub dâvâdan
Mâni'i çıkar ki aradan,
Karşuna ıksun Yaradan.
Her tecellî zâhir olur Hak'dan.

*****

2.8.1958
Cumartesi
Saat: 15.30
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.

Kimi düřdü çukura
Kimi vardı hutûra¹³⁸
Varamadı huzûra
Sözüm âkile¹³⁹ şuûra¹⁴⁰.
Yeter kulluk âkile,
Ötesi câhile.
Ol Allah'ın eri,
İsteme öte beri.
Şu bilir bu bilmez
Şu kıyl-u kaal¹⁴¹ tükenmez.
Bilenler Bir bildi,
Gayrı'yı sildi.

Hak'kı bil, hak söyle
Hak'da ol, huzurda ol, murâdı söyle.
Elfâtiha.

*****

16.8.1958
Cumartesi
Saat:16.30
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

¹³⁸Hatıra gelme, hatırlama.

¹³⁹Akıllı adam

¹⁴⁰Şuurlu adam.

¹⁴¹Dedikodu.

Bende arama tâc
Çünkü eyledim mirâc¹⁴².
Her gelen gitti amma matlûb tehi¹⁴³ gitmektir.
Varlık âlemine dolu gidilmez.
Ey dü-cihânın mâliki,
Eyle bizi râh¹⁴⁴-ı Hak'kın sâliki¹⁴⁵.
Düşürdün bu yola.
Sapdırma şuraya buraya.
Erişdir sır'rı Fâtiha'dan müstakîme¹⁴⁶.
Müştâk¹⁴⁷ olduğumuz feyze.
İştîyâk, hasretidir vârimiz.
Budur sermâyemiz, kârımız.
Fakîriz ammâ yek katrenle ganî kıldın.
Âdeme verdin emânet.
Âdem de Senin, emânet de Senin.
Hepsi Sen'den olunca, katre de ummân olur.
Yâ Rab bizleri emânete sâdik kıl, hâdim¹⁴⁸ kıl.
Tevfikini¹⁴⁹ refik¹⁵⁰ kıl. Hu meded-Allah. Eyvallah.

*****

24.8.1958
Pazar
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.

Hak için nefsinî tüket.
Sözün Hak, özün Hak olsun.
Özün Hak olunca sözün Hak olur.
Zâhidin sûreti, âşıkın sûreti
Zühd¹⁵¹ ile sûret görülmez.
Sûreti gören çözdü hayreti.
Savm¹⁵², salât¹⁵³, hac, zekât
Şehâdetsiz bulunmaz berekât.

¹⁴²Göğe yükselme.

¹⁴³Boş. İlim ve hüneri olmayan.

¹⁴⁴Yol

¹⁴⁵Sülûk eden. Eskiden bir tarikata giren. Bir yola bağlı olan.

¹⁴⁶Doğru. Namuslu.

¹⁴⁷Özlenen, can atılan.

¹⁴⁸Hizmet eden, hizmetçi.

¹⁴⁹Uygun hale getirme. Doğru yolu bulma arzusu. Allah'ın yardımına kavuşma.

¹⁵⁰Arkadaş. Yol arkadaşı. Eş.

¹⁵¹Dince yasak şeylerden sakınma ve ibâdetle vakit geçirme, perhîzkârlık.

¹⁵²Oruç

¹⁵³Namaz.

Câhil, ilmi kisvede¹⁵⁴ arar.
Bilmez de bu işi kaalde¹⁵⁵ arar.
İrfân pazarında kisve alan bulunmaz.
Nâ-ehle, ehil sorulmaz.

Ehlin pazarı gönül pazarı.
Bul ehlini de kılsın nazarı.
Hakkâk¹⁵⁶-i Hak ara, dest-i Mürşid'i¹⁵⁷ tut.
Dâmen-i Pîr¹⁵⁸'e sarıl, destgîrin¹⁵⁹ Hak olsun.
Elhamdülillâh. Hâzâ min fazlı Rabbî.

*****

6.9.1958
Cumartesi
Saat: 16.10
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.

Bir kapudan çıktık, bir kapudan girdik.
Kimi sağdan, kimi soldan.
Ayrı göründü, ırâk göründü.
Nefsimiz ayırdı, ırâk düştü.
Nefsini sebil eden yakîn düştü.
Bâb-ı Hak'da, ızın-i Hak'dayız.
Hak kapusunu çalan boş dönmez.
Âşık Hak'dır, Mâşuk Hak'dır
Yol Hak, kapu Hak.
Kimi duhûl¹⁶⁰, kimi hurûc¹⁶¹.
Kimi kuûd¹⁶², kimi suûd¹⁶³.

Bir câm virem içüver
Hâm sûdan geçüver
Sırdaşımı seçüver
Gönül kaposu da Hak kaposu, giriver.

¹⁵⁴ Giysi. Kılık.

¹⁵⁵ Söz, lâf.

¹⁵⁶ Hak'kı nakşeden Hak'kı öğreten

¹⁵⁷ İrşâd edenin, doğru yolu gösterenin eli.

¹⁵⁸ Pîr eteği.

¹⁵⁹ Elden tutan, muîn, yardımcı.

¹⁶⁰ Girme, dahil olma.

¹⁶¹ Çıkma, dışarı çıkma

¹⁶² Oturma

¹⁶³ Yukarı çıkma, yükselme.

Derviş Aziz'in bilinmez hâli.
Kendin bilmez, fehmeylemez¹⁶⁴ bu hâli.
Bu kapuda böylesi de çok.
Kapudan başka kapu yok.
Rahmeten lil-âlemindir Muhammed Mustafâ.
Hem şefi-u muzlimîndir¹⁶⁵ Muhammed Mustafâ.
İzni Hüdâ, lûtf-u Hüdâ
Aşk-ı Hüdâ, feyz-i Hüdâ
Gayrel-i Hüdâ ihsân eyle.
Bırakma bizi cüdâ¹⁶⁶, lûtf-u kerem eyle.
Hazâ min fazlı Rabbî. Eyvallah.

*****

23.10.1958
Perşembe
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.

GEL KELÂMA

Sen de Hak'kın, ben de Hak'kın, o da Hak'kın, bu da Hak'kın. Ne ki Hak'kın değil?
Hak'da olmayan bâtılsa, o da Hak'kın. Bunları düşünemeyen gâfil ise, gâfil de Hak'kın.

İmdi gel yâ Hak diyelim.
Hak bizde, biz Hak'da olalım.
Derviş olan sâdık olur.
Sâdık olan âşık olur.
Âşık olan Mâşûk'u bulur.
Mâşûk Hak olduğuna göre,
Aşk demek Hak demektir.
Hak demek Aşk demektir.
Hak bir, Aşk da birdir.

Ey dâvâsız dâvâlılar. Dâvâmız Hak, aşkımız Hak, meşkimiz Hak.
Yâ Hak, yâ Hak, yâ Hak. Hu meded-Allah. Eyvallah.

¹⁶⁴Anlamaz, idrâk etmez.

¹⁶⁵Mazlumlara şefaât eden.

¹⁶⁶Ayrı düşmüş.

15.11.1958
Cumartesi
Saat: 16.20
Kabr-i Şerîf

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.

Ahdinde vefâ gösteren
Sadrında¹⁶⁷ buldu safâyı.
Kim ki nâsın hoş eyledi gönlün
Hoş eyledi Hak, anın gönlün.
Cem¹⁶⁸ de, câmi¹⁶⁹, de bir gönülde bulundu.
Gönül yıkan, ma'mûreyi¹⁷⁰ bulamadı.
Gönül mîmârı Hak'kın sarâyı ol.
Gazabı bırak da ma'sûm ol.
Zekâyı bırak da abdâl¹⁷¹ ol.
Benlik günâhını bırak da sevâb ol.
Ferdâ¹⁷²-yı cihânı terk et de dü-cihân ol.
Ham sevdâyı bırak da âşık ol.
Derdi bırak da derman ol.
Dâvâyı bırak da sulh ol.
İlmi bırak da irfân ol.
Bırakı da bırak da nefsenden ırâk ol.
Halka yakîn, Hak'ka karin¹⁷³ ol.
Âmin. Seyyid-el Mürselin¹⁷⁴. Elfâtiha.

*****

22.11.1958
Cumartesi
Saat: 16.20
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Ahdine vefâ göstermeyen, abdiyyet¹⁷⁵ mükellefiyetini îfâ etmeyen; sadırda¹⁷⁶ bulur cefâyı

¹⁶⁷İçde, göğüs içinde.

¹⁶⁸Topluluk.

¹⁶⁹Cem eden, toplayan

¹⁷⁰İmâr edilmiş belde.

¹⁷¹Zekâ ve Hak'kı bırakarak Allah'a bağlanmak.

¹⁷²Yarın Gelecek zaman. Dünya'dan sonra.

¹⁷³Yakın, hısım. Bir şeye erişen.

¹⁷⁴Bütün Resullerin, Peygamberlerin efendisi: Hz. Muhammed.

¹⁷⁵Hak'ka ibadetler.

¹⁷⁶İçdede, göğüs içinde.

Salâtı, evrâdı, ezkârı¹⁷⁷ terk edenler, ummasınlar safâyı.
Bunların girmedığı yer karanlıktır.
Nûrun ma'kûsu¹⁷⁸ zulmet, letâfetin ma'kûsu ise kesâfetdir.
Kendi günâhını derk¹⁷⁹ edemeyen, içini kaplayan zulmetle kör olan; sağa sola çarpar,
yerinde kalır. Çarpdıklarına lânet eder. Bu lânet kendinin malı olur.
Evlîyâ âdemden olur. Evvelâ âdem olunur, sonra evlîyâ. Âdem olmak için âdem kıymeti
bilmek lâzımdır. Şuna buna kıymet vermeyen ve beğenmeyen, kendini beğenmiştir; ki
bu da âdemiyet değil şeytâniyettir.
Şeytan matrûd¹⁸⁰, velî matlûbdur¹⁸¹.
Allaha gitmek kolay ammâ yolunu bulana !
Size yol gösterdik, iz gösterdik, her şeyin kolayını öğrettik Rağbet etmediniz, gaflet etdi-
niz, yazık etdiniz. Allah uyandırsun, utandırsun. İstîğfâr ediniz. Göz yaşları ile yalvarınız.
İnşâallah kurtulursunuz. Benliğinizi, ihtirâsınızı atar, selâmete çıkararsınız.
Rabbim merhamet buyursun. Âmin.

*****

6.12.1958
Cumartesi
Saat: 16.30
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes

Bir tecellî ile geldik cihâna.
Yine bir tecellî ile geldik bu cihâna.

Bir perde ki hakîkati gizler.
Hakîkati göremeyen hayâlin temâşâsıyla gafletde kalır.
Gafletini fehmetmeyen nefis âleminde nihân¹⁸² olur. Yâni ziyân olur.
Bu âlemi öbür âlemden ayıran perdeyi, nefsin zinciri bağladı. Perdeyi yırtamayınca
hakîkati göremedi. Zincirle göçdü.
Berzahda¹⁸³ bu mâni'in çürümesini bekler. Rahmetle kopar. Rahmâna gider.
Zincirbend¹⁸⁴ olmayan hafifledi ve perdeyi yırttı. Hakkı gördü ve uçdu kucağına.
Vuslata erdi.
Tevhîde gel!

¹⁷⁷ Manevî vazife olarak belirli vakitlerde okunan âyetler, duâ ve münâcaatlar; zikirler.

¹⁷⁸ Aksi, tersi, zıddı.

¹⁷⁹ Anlama.

¹⁸⁰ Tard edilmiş, kovulmuş.

¹⁸¹ İstenilen, aranan.

¹⁸² Gizli, saklı, kayıp.

¹⁸³ Ruhların belli bir süre duracakları dünya ile ahret arasındaki yer.

¹⁸⁴ Zincirle bağlı.

Tevekkül, teennî¹⁸⁵, sabrı; tevhîd havzında¹⁸⁶ cem¹⁸⁷ eyle. Sonra nûş eyle.
İşte bu sûretle berzahdan evvel zinciri kırmağa bak.
Rabbim müyesser eylesün. Âmin.

*****

27.12.1958
Cumartesi
Saat: 16.00
Kabr-i Şerîf

Bismillâhırrahmânırrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

ÂŞİNÂ-I HAK

Evvelâ derûnun¹⁸⁸ eyle tedkik, sonra da tefekküre dal. Kendini bırakub âharla¹⁸⁹ meşgûl olan, kendini ihmâl etti. Kusûru, nefsinin altında saklandı. Maraz teşhis olunmayınca tedâvi mümkün değildir. Bunlar âvâre, bigâne¹⁹⁰ ve biçârelerdir. Bunlar Âşinâ-i Hak olamazlar. Hak yolunda gidenler, Hak'ka âşinâ olmak isteyenler, evvelâ nefislerini bildiler ve kendi elleri ile katlettiler. Ondan sonra Hak'ka âşinâ oldular. Visâle¹⁹¹ can verdiler, Cânân oldular. İş lafızda¹⁹² ve âvâzda¹⁹³ değildir. Fakat dâim sükûtda da değildir. Nefsini bilmeyen, sükûtu ihtiyâr etsün. Kelâm Hak'dır. Hak'kıdır. Avam ise kıyl-u kaaldedir¹⁹⁴. Zevkleri buradadır. Nefsin terbiye etmeyen, yol edebini bulamaz. Bî-edeblere Hak yolunda kelâm haramdır. Rab, abdinin¹⁹⁵ her hâlini bilür, görür. Settâr'dır¹⁹⁶, Gaffâr'dır¹⁹⁷. Sen kim olursun ki karuşub da şirke¹⁹⁸ düşersin. Nefsin terbiyesi ve bilinmesi için Allah-u Teâlâ, her gün birçok hâdiselerle seni imtihan ediyor. Fakat sen imtihanı veremiyorsun.

¹⁸⁵Yavaş gitme, gecikme.

¹⁸⁶Havuz.

¹⁸⁷Toplama.

¹⁸⁸Bir şeyin içi, içyütü.

¹⁸⁹Diğerleri.

¹⁹⁰İlgisiz.

¹⁹¹Ulaşma. Sevgiliye kavuşma.

¹⁹²Söz.

¹⁹³Ses, sedâ

¹⁹⁴Dedikodu.

¹⁹⁵Kendisine ibadet edenin.

¹⁹⁶Örten, gizleyen. Allah'ın isimlerinden.

¹⁹⁷Mağfireti çok olan, affeden. Cenâb-ı Hakkın isimlerinden.

¹⁹⁸Allah'a ortak koşma, müşriklik.

Çünkü başkasıyla, taşra ile meşgulsün. Bu gibiler yerlerinde kalmışlar ve ilk hatvede¹⁹⁹ tevakkuf²⁰⁰ etmişlerdir.

Bunlar bir sille²⁰¹-i Rabbâni yemeden fırlayamazlar. Bu yola girenler başı eğdiler, kadere, kazâyâ rıza gösterdiler.

Şimdi gelelim yapılacağa:

İstigfâr, istiâne²⁰². Yalvarmak, sarılmak, asılmak. Ağlamak, sızlamak. Celb-i rahmet ve mağfiret.

Rabbim inâyet buyursun, nâil etsün. Bu yolda kalanlarımız yürüsün.

Estağfirullah-el azîm. Hu meded-Allah. Hu.

Elfâtîha.

*****

7.3.1959

Cumartesi

Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.

Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Yâ Rab bildir ki bileyim.

Bilmeyene izninle diyeyim.

Aczimi derk eyledim elhamdülillah

Bilmemek ilim imiş eyvallah

Şuna ârif buna mârûf²⁰³ didiler.

Ol nice ârif kişiye ümmî²⁰⁴ didiler.

Zühde²⁰⁵ düşenler hep cennet dediler.

Ol âşıklar Cemâl'siz cennete, cehennem dediler.

Zâhidler ırmak cennettedir dediler.

Âşıklar, gözümüzden akan ırmak dediler.

Yâ Rab Sen'den gayriye döktürme bir katre yaş.

Âmin.

¹⁹⁹Adım

²⁰⁰Durma, eğlenme, bekleme.

²⁰¹Tokat

²⁰²Yardım isteme

²⁰³Herkesçe bilinen, ünlü.

²⁰⁴Okuma yazma öğrenmemiş kimse,

²⁰⁵Kendini aşırı derecede ibadete verme.

21.3.1959
Cumartesi
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmanirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Allah de dol.
Sonra sol.
Şuna sîfât, buna cihât.
Buna hayat, ona memât.
Allah derken kendini gaib eden
Allah'ı buldu.

*****

13.7.1959
Pazartesi
Saat: 16.30
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Gûnâ-gûn²⁰⁶ zuhur eden hâdisâtı tâkib edin, uyanık bulunun.
Tâlimimiz vahdet, tesânüt²⁰⁷, meveddet²⁰⁸, muhâleset²⁰⁹ idi. Tefrik²¹⁰, hizipleşmek
değil idi.

Kim ki vahdeti bozar, ahdim bozmuş olur. Allah'la yapılan ahdin vefâsızlığında, ne
dünyevî ve ne de uhrevî²¹¹ saadet yoktur; hüsrân vardır. Böyle bir girdâba düşen ih-
vâna, hep birden gece gündüz dua edin. Belki mağfûr ola, af ola, iâde-i hidâyet ola.
Biz sizi topladık ve hepimize duâlar ettirdik, tâlim ettik, ediyoruz.

Âmin demiyenler mahrûm kaldılar.

Nefisleri şahlandı, ihtirasları arttı, acı âkıbetlerini hazırlamağa başladılar. Kardeşlik
esastır, siz af edin de Allah af etsin. Nifâk tohumları kurusun, muhabbet rüzgârları
essin. Bu ancak bol istigfâr ve niyâzla mümkün olabilir. Bir felâketi duymak,
ıztrâbını taksim etmek ve hafifletmek kardeşliğin vazifesidir.

Allah Settâr'dır, Allah Gaffâr'dır, ümid kesilmez. İntibâh²¹² ve ikaza vesîle olan
sâlike yardım mükellefiyeti vardır. Anın için toplanın, hâl hatır sorun, müşterek
dâvâyı müştereken halletmeye bakın.

²⁰⁶Türlü türlü. Renk renk.

²⁰⁷Dayanışma.

²⁰⁸Sevgi, sevme.

²⁰⁹Dostluk. İyi muamele etme.

²¹⁰Ayırma, seçme, ayırdetme.

²¹¹Ahirete ait.

²¹²Tenbih edilme, uyanma

Bîgâne kalan noksan kalır. Kemâlât, noksanı tamamlamak demektir.
Her hâdisât müşterek tekâmüle hizmet eder. Estağfirullâh-el azim tesbihiyle niyâza
devam edin. Allah af buyursun, merhamet buyursun, halâs buyursun, îade-i felâh²¹³
ve salâh necat²¹⁴ buyursun, âmin.
Âmin. Elfâtiha.

*****

27.7.1959
Pazartesi
Kabr-i Şerîf

Bisraillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Ger agyârdan²¹⁵ kurtulmak istersen;
Dost'unun dostunu, dost eyle.
Her dem Dost'un kelâmın eyle.
Cânın Cânân'a mecnûn eyle.
Dostlar hânesin bimârhâne²¹⁶ eyle.
Kâşâne-i nefsi virâne eyle.
Sadra aşkı rekz²¹⁷ eyle.
Mâşuk ismin zikr eyle.

*****

17.10.1959
Cumartesi
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Allah, zevk-i hakîkî ile zevk-yâb etsin.
Ârif, aşkı ummâna benzetti; doğrudur.
Ârif'in ârifi ise ummânı aşkda kurutdu
Ummân aşka geldi, Mâşûk'un kucağı oldu.
Deryâ, ummân, aşk ateşini söndüremedi.
Bu ateş-i Aşk'a mübtelâ olan sâdık, aşkla
Arzı, semâyı, ummânı yakmadan
Kül etmeden vâsıl olamadı.

²¹³Selâmete geri dönsün.

²¹⁴Düzelme ve iyileşme suretiyle kurtulsun.

²¹⁵Hak'dan gayri şeyler.

²¹⁶Hastahane.

²¹⁷Yere dikme, yere çakma, saplama.

6.2.1960
Cumartesi
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.

Ali'siz velî olmaz.
Nasibsiz âdem olunmaz
Kapusuz hâne olmaz
Virâned²¹⁸ ârâm²¹⁹ olunmaz.
Ali âfîdir.
Âlî, Ali'de göründü.
Zâhir göz göremedi
Görmeyince sevemedi.

*****

2.7.1960
Cumartesi
Saat: 18.30
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme an Zül-Cemalî bes.

Besmele ile çıktık yola
Bir Fâtiha ile girdik bu yola.
Bir istikamet bulduk, dönmedik sağa sola.
Gönüle ihlâsı²²⁰ sokup bulduk Ahad²²¹'ı.
Andan sonra dedik yâ Samed²²².
Kendisi doğmadı doğurmadı, ammâ
Bir aşkla, bereketle mükevvenât²²³ doğdu.

²¹⁸Yıkık dökük,harab yer.

²¹⁹Yerleşme. Durma, dinlenme.

²²⁰Hâlisane, içten teslimiyet.

²²¹Tek olan.

²²² Cenâb-ı Hakkın isimlerinden. Son derece yüksek ve dâim olan. Hiç bir şeye muhtaç olmayan.

²²³Husûle gelmiş ve vücut bulmuş şeyler, yaratılmışlar, varlıklar.

13.9.1961
Çarşamba
Saat: 17.20
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Bir halka-i vahdet, zincir-i aşkla bend²²⁴ olmuş.
Kulûb²²⁵ -u mü'min melâl²²⁶ ve hüznle dolmuş.
Urûc²²⁷ eylemiş semâya âvâze-i niyaz²²⁸.
Nüzûl²²⁹ eylemiş ehl-i semâ arza,
Arz ve semâ²³⁰ bezm²³¹ -i vahdet olmuş.
Münkir, mü'min, zâlim, mazlûm tefrik²³² olmuş.
Çeşm-i mazlûminden²³³ dökülen giryelerle²³⁴
Sanki her taraf Nil olmuş.
İşte bu Nil'lerde nice fir'avnlark gark²³⁵ olmuş.
Ârif kişi kal'a-i sabûrda mihmân²³⁶ olmuş.
Ehl-i dile Hak muîn²³⁷ olmuş.
Tevekkül, sabûr erbâb-ı aşk'a imtihân olmuş.

*****

18.11.1961
Cumartesi
Saat: 16.00
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim
Allah bes ve der heme ân zül-cemâlî bes

Sanma ki bî-sebebdır bu geliş gidiş
Bu dünya için halkolundu âdem
Bu dünyada bulundu kemâl, oldu Âdem.

²²⁴ Bağlayıcı

²²⁵ Kalbler.

²²⁶ Sıkıntı

²²⁷ Yükselmek.

²²⁸ Yüksek sesle yalvarmalar.

²²⁹ Aşağı imek

²³⁰ Gökyüzü.

²³¹ Topluluk.

²³² Ayrılma, bölünme

²³³ Mazlûmların, zulüm görenlerin gözleri.

²³⁴ Gözyaşları.

²³⁵ Boğulma, suya batma.

²³⁶ Misafir.

²³⁷ İane eden. Yardımcı.

25.8.1962
Cumartesi
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Biz Allah kuluyuz ne mutlu bize elhamdülillah
Aczimizle zindeleştik, dedik elhamdülillah
Âlim değiliz amma Hak'kı bildik elhamdülillah
Ne iddiamız var, ne dâvâmız var elhamdülillah
Bize uşşâktan selâm getirdiler elhamdülillah
Sâdıklardan haber aldık elhamdülillah
Gayri istemez, bir bize yeterüz elhamdülillah
Hem zâkiriz, hem şâkiriz elhamdülillah
Meşki bıraktık aşka ettik eyvallah
Hâzâ min fazli rabbi elhamdülillah

*****

3.10.1962
Çarşamba
Saat: 17.45
Kabr-i Şerîf

Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Kişi kendin bilmez de söyler nâ-becâ²³⁸.
Sükûtun yeter anlare, kelâmın eyleme hebâ
Ülfetimiz²³⁹ Dost'ladır, Dostla eyleriz sefâ.
Hak ehli dostumuzdur, anleredir merhabâ.
Bize bıraktırmazlar dâmen²⁴⁰-i Dostu.
Hak Dost, dostumuz Hak, bıraktık postu.
Agyâr²⁴¹ kademine²⁴² serilen posta dost gelmez
Metâ²⁴³ -ı âlem olmuş anlerde tac ile hırka.
Giydik libâs²⁴⁴-ı vahdeti elhamdülillah.
Kârımız, kesbimizdir²⁴⁵ ancak elhamdülillah.
Hâzâ min fazlı Rabbi elhamdülillah.

²³⁸Yerinde olmayan, uygunsuz.

²³⁹Görüşme, konuşma, ahbablık.

²⁴⁰Etek.

²⁴¹Gayrılar, başkalar, yabancılar.

²⁴²Ayak, adım.

²⁴³Satılacak mal.

²⁴⁴Elbise

²⁴⁵Çalışıp kazanma

21.5.1963
Salı
Kabr-i Şerif

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

İdrâk eyledik kusurumuzu, günâhımızı
Düşdük niyâza, mağfirete, mazhariyete²⁴⁶.
Fehm eyledik kendimizi, elhamdülillah kurtulduk şirkten.
Bilmeseydik günâhımız, kalacaktık sûretde.
Ayna oldu sûretimiz göründükçe artdı hicâbımız²⁴⁷.
Hicâbımızla niyâzımız birleşince zuhûr etti Gaffâr.
Bu tecelli ile sûretimiz nümâyân²⁴⁸ oldu şükür elhamdülillah.
Sûretten geçüvir de sûrete bak.
Sûretde de kalma Hak'ka bak.
Zirâ hepsi fânî, bâkî Hak.
Yâ Hak, Hak dost, Dost Hak

*****

28.8.1963
Çarşamba
Kabr-i Şerif

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

-TEZYÎD-İ FUYÛZÂT-
-TERSÎM²⁴⁹-İ İMÂN-

Fuyûzâtın²⁵⁰ nüzûlu ile imân artar. İmân arttıkça, fuyûzât da artar. Feyz-i hakîkî başlar. İmân mecdûl²⁵¹ olur.
Müşâhede²⁵² zuhûr eder. Her nefes Hak'kı şehâdet eder. Şehâdet-i hakîkîye ve dâime ile salât-ı dâimde olur. Bu tevâhidle, vahdet hâsıl olur. Buna zevk-i hakîkî derler.
Bu zevki tadanlar, şarâb-ı lâ-yezâlden²⁵³ içen ehl-i hakikat ve irfân'dırlar. Erbâb-ı ilim bu şerâbdan içemedi. Zirâ ilm gurûru, mâni oldu. Ve bu neş'e-i Muhammedi'den

²⁴⁶ İyi bir şeye erişme. Allah lutuflarının bir yerde veya bir şahısta zuhuru.

²⁴⁷ Utanma, sıkılma.

²⁴⁸ Görünen, aşikâr oları.

²⁴⁹ Resmini yapma, çizme.

²⁵⁰ Feyizler. Nîmet. Bolluk. Mânevî olgunluk ve mutluluk.

²⁵¹ Sağlam.

²⁵² Gözlem. Gözle görme. Hakikat ehlinin gerçekleri görmesi.

²⁵³ Bitmeyen.

Geldik tevhîde, istigfâra²⁵⁵ başladık.
Ayrılıktan kurtulduk hamdülillah.
Kalmadı sen, ben, şu, bu.
Evvel Hû, âhir Hû.

*****

6.6.1964
Cumartesi
Kabr-i Şerîf

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Ba'det-tefekkür geçüb zikre.
Öyle bir zikir ki geçilmez tefekküre.
Ger âkil isen ol divâne²⁵⁶.
Gönlün olur her dem meyhâne.
Zâhid²⁵⁷ kaldıkça şurût²⁵⁸-u kaydda
Alamaz bu zevki mescidde.
Semâ kandil, arz²⁵⁹ mescidimiz oldu.
Hamdülillâh ihtiyârımız irâdemiz yok oldu.
Mürid olduk bir Sultân'a hepsi onun oldu.
Gayri sen, ben demek hicâb oldu.
Bir Şah'a bin kul, bin kula bir Şah
İşte bunu bilen Bir'i buldu.
Zikrimiz evvel Hu, âhir Hu oldu.
Bâki Hû.

²⁵⁵ Af dilemek, estağfirullah demek.

²⁵⁶ Deli; aklı başından gitmiş.

²⁵⁷ Zühd sahibi, aşırı derecede ibadet eden.

²⁵⁸ Şartlar.

²⁵⁹ Dünya, yeryüzü.

11.7.1964
Cumartesi
Kabr-i Şerîf

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

FEYZ

Öyle bir nizâm, öyle bir tertib-i Hûda'dır bu.
Ezelden ebede bahş olunmuş bir ihsândır bu.
Ba's²⁶⁰ olunmadan bahs olunmuş, nasb olunmuş
Seyrândır, devrândır, atıye²⁶¹-i irfândır bu.
Zirâ sadırda mestûr²⁶² kelâmdır bu.
Nâsın pazarı değil ârifindir bu.

Ârif ta'rife gelmez.

Ta'rife de ârif gelmez.

Bu pazar-ı irfânda kim aldı, kim verdi belli olmaz.
Bir elden bir ele devrolunan metâ'-ı irfândır bu.
Bu pazar hayal pazarı değildir; ancak hakîkat.
El bir, Hak bir, Dost bir, bunu bil.
Bunu bilen nasîbin aldı.

Gel diyelim hamdülillâh

Hazâ min fazlı Rabbi, eyvallah.

Elfâtiha.

*****

22.8.1964
Cumartesi
Kabr-i Şerîf

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

TEKÂMÛL - KÂMİL

Sanma ki her isteyen kâmil oldu.
Ancak Hak'kın dilediği kâmil oldu.
Hakkına râzı olmayandan Hak râzı olmadı.
Senden benden geçmeyenden bir fâzıl²⁶³ olmadı.

²⁶⁰Diriltirmeden, gönderilmeden evvel.

²⁶¹İhsân, bağış

²⁶²Setrolunmuş, gizlenmiş.

²⁶³Faziletli, fazilet sahibi, üstün.

Düş râh²⁶⁴-ı Muhammed'e efkâr ol.
Sıyrılı kayddan defter-i Âl-i Abâ'ya mukayyed ol.
İrfân ister isen medrese-i aşka dâhil ol.
Hasanî, Hüseyinî, Alevî meşkiyle tevhîd ol.
Zira bu meşk değil aşkın ta kendisidir.
Bunlara âşık idi efendiler Efendi'si
Âşık Mâşûk birleşince tevhîd oldu.
İşte budur kemâl, fehmeden Kâmil oldu.
Rabbim müyesser eylesün. Âmin. Elfâtîha.

*****

25.10.1964
Pazar
Kabr-i Şerîf

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Gelmek gitmek bir masdar²⁶⁵.
Gelir Hak'dan, gider Hak'ka.
Mârifetle gidilir Hak'ka.
Gel Hak kelâmın idelim, Selâm'ın.
Meşk, tâlim bir külfetdir erbâb-ı Aşk'a
Aşk'la doğduk, aşk'da boğulduk
Zâhir bizi öldü sanur.
Tatmayan aşkı yanılır.
Hak'kı bilmeyen Aşk'ı bilmez.
Aşk'ı bilmeyen Hak'kı bilmez.
Aşk ezeldir, ebedîdir.
Biz ezelden nasibliyiz ebede.
Âşinâlarımıza duyururuz sesimizi.
Dağlar, denizler hep; gönül ummânında bir zerre
Bu zerreden göründü kâinat.
Ma'mûr oldu bu gönül, zirâ Hak ârâm.
Gayri kalır mı merâm.
Dâvâmız budur vesselâm.

²⁶⁴Yol , tutulan yol, usul.

²⁶⁵Bir fiil, aynı fiil,

5.12.1964
Cumartesi
Kabr-i Şerîf

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemalî bes.

Sâlik ol ki seyr edesin.
Fârig²⁶⁶ ol ki temâşâ edesin.
Nâsda meçhûl, agyârda²⁶⁷ metrûk²⁶⁸ ol.
Hâs'da mâlûm, Yâr'da dost ol.
Sorsalar sana agyâr nerede,
Söyle içimde nefsim idi. Arama taşrada
İçeri dışarı bir ettik
Gayri agyârımız kalmadı. Anı da dost ettik.
Dost bir, Hak bir
Hu meded Allah.

*****

15.5.1965
Cumartesi
Kabr-i Şerîf

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

MUHARREM (KERBELÂ)

Her yıl tazelenir bu sevdâ-yı ateş.
Bu ateşle tazelenir aşkımız.
Makâm-ı Hüseyin'den dilsâz²⁶⁹ oluruz.
Hasreti tazeler nârezen²⁷⁰ oluruz.
Kalb-i nâlânımızla²⁷¹ kasîde okur, mersiye okuruz.
Yüreğimiz kitap içredir, irfân okuruz.
Aşkımız irfân, irfânımız aşk oldu.
Öyle bir aşk ki irfânı eritdi.
Bir şerâreden yeniden bin irfân doğdu.

²⁶⁶ Vazgeçen, terkeden.

²⁶⁷ Gaynlar, başkalar, yabancılar.

²⁶⁸ Tertedilmiş .bırakılmış, kullanılmaktan vazgeçilmiş.

²⁶⁹ Gonülyapıcı.

²⁷⁰ Na'ra atan, kuvvetli bağırın.

²⁷¹ İnleyen

Gel geç bütün dâvâdan, bul bir hakîkati.
Bulunca hakîkat, gayri ister mi mârifet
Mârifet nâkîstır²⁷².

Bilelim noksânımızı da abd-i hâs olalım.

Ehl-i hakikat, abd-i hâsdan çıkar.
Çıkan O, çıkaran O.
Zirâ hüküm O'nun, kudred O'nun.
Saltanat O'nun, irâde O'nun.
Sen de O'nun, ben de O'nun.
Bu fehm olunca gayri istemezsin lâfin
Şunun bunun.
(Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâh)
Hu meded Allah. Eyvallah. Elfâtiha.

*****

11.8.1965
Çarşamba
Kabr-i Şerîf

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes

Ferâgat, fedâkârlık, sabur, tevekkül dervîşin mümeyyiz²⁷³ vasıflarıdır.
Dervîş demek âşık demektir. Bu vasıflar ancak aşk ile te'min edilir. Bu gayreti, bu tahammülü dervîşe, âşika ancak Allah verir. Zirâ her şeyin sahibi, hâlikî²⁷⁴ Allah'tır. Mâşûk kendisidir. Kimi severse sevdirtir.
Allahın sevgilileri hâlis, sâf dervîşleridir. Allah bunlara en mümtâz vasıflarını ihsân buyurmuştur. Dervîş bunların ifâsında âdetâ zevk duyar. Şikâyeti yoktur. Hamdini, şükrünü arttırır.
En büyük rütbe nedir bilir misiniz?. (Dervîş Mehmed) olmaktır. Resûl-u Ekrem Fahr-i Âlem efendimizin ism-i şerifleridir.
Her dervîş (Dervîş Mehmed) olamaz. Bu mümtâz bir mazhariyettir. Bunlar hakîkî Muhammedî'lerdir. Ve Allah'ın gönüllü erleridir.
Rabbim bunlardan eylesün. Âmin. Elfâtiha

²⁷²Noksân, eksik, tam olmayan. Kusuru olan.

²⁷³Temyîz eden, doğruyu yanlıştan ayıran.

²⁷⁴Yaradan. Yokdan var eden.

30.10.1965
Cumartesi
Kabr-i Şerîf

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Gelen Bâb-ı rahmete sanma ki dönsün bî rahmet.
Bunu bilen gelsün bizlere bi zahmet.
Âşıkândır bizi anan, bizi sayan.
Gâfilândır bizi hiçe sayan.
Biz ezelden hiçiz, yokuz
Ammâ varlıkda var olduk.
Bir kerre öldük, gayri ölmeyiz.
Bunu fehmeden âşinâlarımızdır.
Bî haberden sorma, sakın bir haber;
Bizden ol, bizden al.
İrfân al, irfân sat.

İnşâllah.

*****

24.11.1965
Çarşamba
Kabr-i Şerîf

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Hep söylediler; söyledik; sen de söyle.
Hak'kî söyle, Hak'kî dinle.
Söyleten, dinleten Hak.
Bunu bilen dedi yâ Hak.
Yüreği buldu Dost'u hep Hak.
Gayri kalmadı, ne nefsi ne agyârı.
Hep yürek birliğiyle buldular Yâr'ı.
Gaye maksûd hep Yâr
Ansız görmedik bir diyâr.
Zira her şeyi de muhid
İşte budur tevhîd.
Hak Dost; Dost Hak.
Hamdülillah.

25.4.1966
Pazartesi
Kabr-i Şerîf

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Ben ben derken buldum Sen'i
Seni bulunca yok oldu ben.
Düşenler peşime buldular Sen'i
Hep Sen, hep Sen.
Tükensin gayri bu ben.
    Sen, bende ande olunca;
    Biz olduk Sen'de, Sen de bizde.
Gâfil anlamaz bu kelâmı.
Bizi anlayana ver selâmı
Seni beni ayıran zâhirin kelâmı.
Gir bâtna da ol Selâmî
Bu sırra erdik hamdülillah.
Hâzâ min fazlı Rabbi Elhamdülillah.

*****

6.6.1966
Pazartesi

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Kimi zâhirinden, kimi bâtınından
Aldılar birer nasîb.
Ehil olanlar sûretinde gördü sûretini.
Hak dilediğini ehil eyledi.
Ehlini ehline âşinâ eyledi.
Cezb²⁷⁵ eyleyüb hem-bezm²⁷⁶ eyledi. Âlî eyledi.
    Bu sofrada nâ-ehlin işi yoktur.
    Yiyemez bu lokmayı zirâ nasîbi yoktur.
    Kim ki geldi boyun kırdı
    Teslim-i rızâ eyledi,
    Aldı nasîbin.
    Nasîbin alan eyvallahı bildi.

²⁷⁵Kendine çekme, çekilme.

²⁷⁶Aynı topMukda bulunma.

Derviřin Őukrânı eyvallahıdır.
Gayri görünmez anlarda ikilik.
Zirâ ayrı değildir,
Zâhirle bâtın hep birlik.
Hak ehli tevhîd ehlidir.
Hak bir, Dost bir. Hu meded-Allah.
Eyvallah.

*****

15.8.1966
Pazartesi
Kabr-i Şerîf

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

"RAB" (RABB-ÜL ÂLEMİN)

Allah Allah dedik ilmi bulduk.
Bu ilimle âlemleri seyrettik Rab'bı bulduk.
Nârımız²⁷⁷ söndü nûr olduk.
Binbir esmâ bir Hu oldu.
(Allah nûrussemâvâtı vel ard)
(Huvel evvelu vel âhiru vezzâhiru vel bâtın.
Ve huve bikulli şey'in alîm)
Hikmet, sır, ilim, irfan, mârifet, hakîkat hep bu.
Nâmütenâhi²⁷⁸ yalnız bir Hu.
Hu deyüb istimdâd²⁷⁹ edelim "Hu meded-Allah"
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes
Hu meded-Allah
Rabbımız sırrına âgâh²⁸⁰ etsün. Gamımız ref²⁸¹ olsun.
Aşkımız niyâz, niyâzımız Aşk olsun.
Erenler meclisinde yetişenlere meşk olsun.
"Elfâtiha"

²⁷⁷Ateş.

²⁷⁸Sonsuz.

²⁷⁹İmdat, yardım isteme.

²⁸⁰Bildirsin, haberli etsin.

²⁸¹Kaldırılınsın, yok olsun.

26.10.1966
Çarşamba
Kabr-i Şerîf

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Dolaşma âvâre, ol bir kapunun gedâsı²⁸².
Bük boynun, kapa gözün, cân evine gir.
Terk et bu cânı da, Cânân'ı gör.
Cânân'da canlanan cânı gör.
Terk edemeyen metrûk kaldı.
Kurtulamadı, illetden, zilletden
Hikâyet, şikâyet virdi²⁸³ oldu.
Derdimiz Hak, virdimiz Hak.
Hak dost. Hu meded-Allah

*****

8.11.1966
Salı
Kabr-i Şerîf

Hu.
Bismillâhirrahmânirrahim.
Allah bes ve der heme ân Zül-Cemâlî bes.

Kıyl-u kaalden²⁸⁴ kurtulmak ister isen; kendini Hâk, yüreğini pâk edenleri dinle.
Zirâ Hak hakîkati, pâk yüreklerden söyler.
Ger²⁸⁵ buldu isen bu erleri, can kulağını ver iyi dinle, Hak nutkudur. Sadre²⁸⁶
menkûş²⁸⁷, vecd-i hâl²⁸⁸ olur.
Maksad, gâye rızâ ise hamd et, razı ol hâline, Hâl ehli böyle kazandı rızâyı.
Terk-i gâm edüb aşk-ı şevk, nâr-ı nûr oldu. Sürdü safâyı.

²⁸²Fakir, yoksul. Dilenci.

²⁸³Daima söylenilen.

²⁸⁴Dedikodu.

²⁸⁵Eğer.

²⁸⁶İçeriye, gönüle.

²⁸⁷İşlenmiş, süslenmiş.

²⁸⁸Kendini kaybedercesine ilâhî aşka dalma hali.

MÜNFERİD GELEN VÂRİDELERDEN İKİ TANESİ

16.5.1962

Çarşamba (Mübârek

Kurban Bayramı

4.cü günü, Sabah

Saat: 8.30

Yûnus Emre Kaddesallâhu

Sırrahu Hazretlerinin

Makbere-i Şerîfeleri.

Bismillâhirrahmânirrahim.

(Fakîrin: "Aşk bahçelerinde yaşadın. Kokladığın güllerden bir nebze bize de koklat" niyâzından sonra Hazretten aldığım cevâb ve lutûf)
Kokladığımız gülün toprağı, suyu havası birdir. Sen, ben var mı? Yalnız O var. Seni beni ayrılıkta konuşuruz. Bu kulluğumuzdur. O'ndan geldik, O'nda yaşadık, O'na vardık. Eğer yüreğin Hak'da, Hak da sende olmazsa beni bilmezdin ve gelmezdin. Bizler hep bir bahçenin muhtelif hizmetkârlarının yetiştirdikleri gülleriyiz. Ezelî, ebedî hayata kavuşanlar bu gülleri koklayanlardır. Ölüm nâsda, hayat Hâs'da. Biz öldük de dirildik. Ebedî hayatda asırlar bir andır. Nice mürde gönülleri dirilttik. Bir kelâm etmedik, bir nefes dahi almadık O'nsuz.

Nesre, nazma düşme.

Şöhret peşine düşme.

Özün Hak'ka bağla ki, sözün öz olsun.

Hak'dan selâmet, hidâyet, inâyet üzerinde olsun.

Âmin

Elfâtiha.

*****

16.6.1958

Pazartesi

Saat:18.45

Nâfiz Efendi

Hazretlerinden.

Bismillâhirrahmânirrahim.

Bizde iken geldi bize bir cân.

Bezm-i Hak'da sohbeta girdi hemân.

Nâfiz hâfiz olunca gönüllere,

Harâb oldu amma harâbeleri ma'mûr eyledi.

Sohbetin özü aşkın sazı idi.

Sırrı sırreyledi, kendi sır oldu.

Meyletmedi dünyâya, hattâ uhrâya²⁸⁹.
Âşık idi Cemâl'e, Cemâl de ana.
Böyle olunca hak lutfunu ihsân eyledi ana.
Ezelde âşinâ ebedde âşinâyız.
Biz Bezm-i Vahdet'deyiz.
Siz âşinâlara âşinâyız.
Hu meded-Allah. Hâzâ min fazlı Rabbî.

Âşık Ma'şûk'da tükendi.
Ma'şûk tükenir mi?
Bir kıvılcım sıçrar,
Yeni bir aşk doğar.

*****

(Hz. Ali Efendimizden rivayet olunan tasavvuf âleminin çok sevdiği
beş maddeyi de buraya ekliyoruz.)

Bismillâhirrahmânirrahim

- 1- Herkese ve canlı mahlûkata şefkat ve merhametde güneş gibi ol.
- 2- Kimsenin ayıbını görmemekde gece gibi ol.
- 3- Kendini herkesden aşağı görmekte yer gibi ol.
- 4- Hiç bir şeye hiddetlenmemekte ölü gibi ol.
- 5- Cömertlikde, sehâvetde²⁹⁰ akar su gibi ol.

*****

*****

*****

²⁸⁹ Ahirete.

²⁹⁰ El açıklığı